

Nr 242.

Av herr **Henriksson**, om åtgärder i syfte att förebygga återkommande oroligheter och bereda personalen vid fångvårdsanstalterna skydd och säkerhet i tjänstgöringen.

Under senare tid ha vid upprepade tillfällen förekommit allvarliga och uppmärksammade oroligheter å landets fångvårdsanstalter. De inträffade händelserna tyda på att förhållandena å anstalterna efter fångvårdsreformens genomförande försämrats. Så torde också ha skett bland annat beroende därpå att klientelet, på grund av ändring av de s. k. tillräknelighetsbestämmelserna, vid de slutna anstalterna kommit att utgöras av svårhanterliga individer, som begagnat den ökade friheten å anstalterna till att uppvigla och skapa oro.

Även om de inträffade oroligheterna ge vid handen, att fångvårdsreformen fört med sig icke önskvärda och ej förutsedda konsekvenser, är det givetvis oriktigt att utifrån de inträffade händelserna fördöma reformen som sådan. Däremot synes det angeläget att med ledning av de erfarenheter de inträffade händelserna givit vidtagna sådana åtgärder, att ordningen i fortsättningen kan uppehållas även vid en human behandling av fångvårdsklientelet i allmänhet. I första hand torde det vara nödvändigt, att personalen vid de slutna anstalterna utökas. De inträffade oroligheterna synas nämligen ha kunnat komma till utförande icke minst därför att personalen varit alltför fåtalig för att i tid kunna taga hand om dem, som stått i ledningen för oroligheterna. Som exempel på dessa förhållanden må nämnas ett elakartat uppträde i västeråsfängelset, där enligt uppgift uppsikten över 72 interner vid tillfället utövades av två oerfarna bevakningsmän. Ett fåtal bevakningsmän — ofta en ensam — bland ett stort antal mer eller mindre samhällsfarliga intagna uppges från personalhåll vara en vanlig företeelse. Medvetandet hos de intagna, att bevakningspersonalen är så fåtalig, att den är ur stånd att motstå även mindre sammangaddningar och våldsutbrott, inger de sturska och upproriska elementen det mod och handlingsbegär, varur oroligheterna uppkomma. För personalen medföra de rådande förhållandena med ständiga risker för liv och hälsa, att den redan till sin natur hårt pressande tjänstgöringen närmast blir olidlig.

Jag får med hänvisning till det anförda föreslå,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamma åtgärder — lämpligen i form av ökad personal — för att förebygga återkommande oroligheter och bereda personalen vid fångvårdsanstalterna skydd och säkerhet i tjänstgöringen.

Stockholm den 23 januari 1949.

Sture Henriksson.
